

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Oboer/90/2015
Identifikačné číslo spisu:	4306201290
Dátum vydania rozhodnutia:	31.03.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Pepelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:4306201290.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti povinnému: V. C., nar. XX. XX. XXXX, naposledy hlásený pobyt bezdomovca Levice, t. č. na neznámom mieste, zastúpený opatrovníkom Mgr. Janou Barancovou, vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu Nové Zámky, o vymoženie sumy 2.987,45 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 9Er/98/2006, o odvolaní a dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 11CoE/151/2013-74 z 13. augusta 2013 a o návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania, takto

rozhodol:

Konanie o odvolaní oprávneného z a s t a v u j e.

Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a.

Dovolanie oprávneného o d m i e t a.

Povinnému náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Okresný súd Levice uznesením č. k. 9Er/98/2006-24 zo 14. 10. 2011 zamietol žiadosť oprávneného na zmenu súdneho exekútora, exekúciu vyhlásil za neprípustnú a túto zastavil a zároveň oprávnenému uložil povinnosť uhradiť súdnemu exekútorovi JUDr. Ľubomírovi Pekárovi trovy exekúcie vo výške 132,22 eur. Rozhodol tak s poukazom na ust. § 57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (Exekučný poriadok). Konštatoval, že exekučným titulom v prejednávanej veci je notárska zápisnica označená v žiadosti súdneho exekútora. Mal za to, že oprávneným predložená notárska zápisnica nie je spôsobilým exekučným titulom v zmysle ust. § 41 ods. 2 Exekučného poriadku, lebo súhlas s jej vykonateľnosťou udelil za povinného Mgr. Tomáš Kušnír, záujmy ktorého sú v rozpore so záujmami povinného (§ 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Tohto zástupcu povinnému určil oprávnený vo vopred pripravenej formulárovej zmluve o úvere, ktorej súčasťou bolo aj splnomocnenie už obsahujúce meno splnomocnenca. Predmetné splnomocnenie je neplatné (§ 39 Občianskeho zákonníka) pre svoju neurčitosť a absenciu slobodnej vôle povinného pri výbere zástupcu. Neplatné splnomocnenie nevyvoláva žiadne právne účinky, v dôsledku čoho je predložená notárska zápisnica nulitný právny akt,

na podklade ktorého nemožno ďalej viesť exekúciu.

Krajský súd v Nitre, na odvolanie oprávneného, uznesením č. k. 11CoE/151/2013-74 z 13. 08. 2013 uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti podľa ust. § 219 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len O. s. p.), zaoberajúc sa námietkami oprávneného, ako vecne správne potvrdil. Konštatoval, že súd prvého stupňa správne posúdil predloženú notársku zápisnicu ako nespôsobilý exekučný titul, a to z toho hľadiska, že Mgr. Tomáš Kušnír nemohol pri jej spisovaní konať s dôsledkami a účinkami pre povinného v zmysle vzniku a platnosti exekučného titulu. Túto otázku je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať v každom štádiu exekučného konania a v prípade zistenia, že exekúcia bola nesprávne nariadená (na základe exekučného titulu, ktorý nespĺňal zákonom stanovené náležitosti), musí byť podľa § 57, § 58 Exekučného poriadku zastavená, pretože jej ďalšie pokračovanie by sa priechilo zásadám exekučného konania. Ďalej uviedol, že oprávnený v podanom odvolaní nešpecifikoval, v čom vidí nezákonnosť trov exekúcie, nenamietal ani ich výšku a navyiac odvolací súd nezistil žiadne pochybenie, preto rozhodnutie súdu prvého stupňa i v časti výroku o trovách exekúcie potvrdil. Samostatným výrokom zamietol návrh oprávneného na prerušenie konania § 109 ods. 1 písm. b/ a písm. c/ O. s. p., nakoľko odvolací súd nezistil dôvod pre prerušenie konania s potrebou obrátiť sa s navrhovanými predbežnými otázkami oprávneného na Súdny dvor EÚ, ako ani žiadne dôvody na prerušenie konania a postúpenie veci Ústavnému súdu Slovenskej republiky na zaujatie stanoviska.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu, v časti výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, podal oprávnený odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p.), napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.) a je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Žiadal rozhodnutie odvolacieho súdu v napadnutej časti zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal oprávnený dovolanie, v ktorom uviedol, že súdy rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O. s. p.), súdy konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O. s. p.), oprávnenému odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.), v konaní sa dopustili inej vady konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.), pretože nesprávne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie a napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Dôvody bližšie špecifikoval v rozsiahlom dovolaní. Žiadal, uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Zároveň žiadal dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a Súdnemu dvoru Európskej únie predložiť ním špecifikované prejudiciálne otázky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej Najvyšší súd SR) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť podľa ust. § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť, predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom - viď konania vedené na Najvyššom súde SR pod sp. zn. 7Cdo/174/2012, 6Cdo/459/2012, 4Oboer/79/2013, 4Oboer/56/2013, 4Oboer/85/2013, 4OboE/122/2013, 4Oboer/241/2013, 4OboE/73/2013, 4Oboer/101/2014, 4OboE/143/2013, 4Oboer/329/2013, 4Oboer/367/2013, 2ECdo/110/2013, 7ECdo/245/2013, 7CoE/81/2013, 5ECdo/30/2014, 3ECdo/12/2014, 3CoE/6/2014, 4ECdo/194/2014, 2ECdo/268/2014, 2CoE/177/2014, 1Oboer/285/2014, 1OboE/154/2014, 1Oboer/291/2014, 1OboE/159/2014, 4Oboer/4/2014, 4OboE/4/2014, 1Oboer/291/2014, 1OboE/159/2014, 8ECdo/152/2014, 8CoE/85/2014, 8ECdo/160/2014, 8CoE/90/2014, 8ECdo/205/2014, 8CoE/119/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (ako aj v ďalších konaniach iných senátov obchodnoprávneho, aj občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR, týkajúcich sa skutkovo a právne obdobných právnych vecí, v ktorých ten istý

oprávnený vystupoval v procesnom postavení dovolateľa), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne, a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, k zamietnutiu návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania a ako aj vo vzťahu k odmietnutiu dovolania oprávneného. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. (v znení účinnom od 01. 01. 2015) dovolací súd už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd SR podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 a § 142 ods. 1 a § 146 ods. 2 O. s. p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu SR pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.